

ГОЛЪМЪ ПРАЗДНИКЪ НА БЪЛГАРСКАТА КНИГА

Отъ 26 мартъ до 2 априлъ тази година, се празнува въ цѣла България седмица на книгата. Това е голъмъ празникъ за българската книга. И тя заслужава да се почита, да ѝ се уреждатъ празници, защото има голъми заслуги предъ българското племе.

Светитъ братя Кирилъ и Методи съ откриване на славянската азбука хвърлиха първия свѣтълъ лжчъ въ душитѣ на славяните. Съ тѣхната азбука презъ първото българско царство още при царь Симеона българската книга достига своя ЗЛАТЕНЪ ВѢКЪ.

Въ най-тъжното и мрачно робство за българското племе великиятъ светогорски монахъ Отецъ Паисий съ своята книга „Славяно-българска история“ хвърли огнени искри въ душитѣ на поробените българи, като имъ каза:

„Нà ви моята книга. Тя е вамъ заветъ. Четете я, о братя!“

И се заредиха следъ него съ перо и книга въ ржка: Епископъ Софоний, Раковски, Каравеловъ, Ботевъ, Славейковъ, Дриновъ и много, много още дейци отъ Възраждането. И българинътъ се събуди отъ вѣковния си тежъкъ сънъ. Даде той скжпи жертви, но слънцето на свободата огрѣ българската земя.

Българската книга продължи да свѣти въ душитѣ и сърдцата на българите и следъ Освобождението имъ, води ги напредъ и ги нареди рамо до рамо съ другите народи.

Книги за българските деца преди освобождението има малко. Пръвъ дѣдо Славейковъ презъ 1871 година започва да редактира въ Цариградъ списание за деца „Пчелица“, отъ което сж излѣзли само нѣколко книжки. Следъ Освобождението започватъ да излизатъ детските списания „Младина“, „Звездица“, а следъ тѣхъ и „Свѣтулка“.

Сега малките българчета сж честити, че се радватъ на много детски списания, вестничета и на прекрасните детски книги. Ние българите можемъ да се гордѣемъ съ нашата детската книга, защото тя е първа срѣдъ нашите съседи, първа е и срѣдъ славянските народи. Съ детската си литература ние нѣма да се посрамимъ и предъ други много по-стари отъ нась народи.

Нека презъ голъмия празникъ на българската книга ѝ отдадемъ всичката си почтъ и уважение.